

ningen samtidigt som ansvaret för den begärda handräckningen lägges på den läkare som har den primära kännedomen om fallet.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär utredning av frågan om ändring av handräckningsreglerna i lagen om beredande av sluten psykiatrisk vård i vissa fall enligt de i motionen anförda riktlinjerna.

Stockholm den 24 januari 1969

Olle Göransson (s)

Eric Marcusson (s)

Nr 321

Av herrar **Hyltander** och **Enskog**, *angående det kommunala bostadstillägget för folkpensionär.*

Att för egen del få någon behållning av vad man förtjänar är ett rimligt anspråk och att vid mindre inkomster kunna tillgodogöra sig merparten är heller inte orimligt. Ett problem i detta hänseende — länge känt men ännu tyvärr ej åtgärdat — är nettolönsamheten för folkpensionärer i fråga om mindre sidoinkomster utöver folkpensionen. Genom den samlade effekten av minskade skattelindringsavdrag och ökande skatt samt minskade bostadstillägg blir nettobehållningen vid sidoinkomster från 2 000 kronor och ett par tusen kronor uppåt synnerligen minimal och i vissa fall rent negativ.

Detta innebär att en frisk pensionär som vill arbeta något och som förtjänar 1 000 kronor utöver tidigare sidoinkomst i de mest utsatta lägena faktiskt kan få omkring ett par hundra kronor mindre att leva på än om han lät bli att arbeta ihop de tusen kronorna. Detta förhållande har givetvis en negativ effekt på lusten att åta sig något extraarbete. En viss betydelse har väl detta för folkhushållet, men den positiva effekten som en meningsfull sysselsättning har för en människas hälsa och vikten av att »hålla i gång» även i pensionsåldern är ju allmänt omvittnad bl. a. av medicinsk expertis.

Man kunde väl hoppas att de här påtalade felaktigheterna skulle komma att rättas till vid en kommande skattereform, men då en sådan kan komma att dröja vill vi i avvaktan på en allsidig och genomgripande skattereform

föreslå omedelbart ändrade regler för bostadstillägget för att få bort de mest negativa effekterna i denna fråga. Från ett visst sidoinkomstläge och uppåt minskas det kommunala bostadstillägget med $\frac{2}{3}$ av varje intjänt hundralapp, vilket medför ovan påpekade orimliga effekt. Vi vill därför föreslå, att det kommunala bostadstillägget med i övrigt oförändrade regler inte i något fall minskas med mer än en tredjedel av varje 100 kronor i sidoinkomst. Detta innebär dock alltid att vederbörande får behålla 33 kronor mer av varje intjänt hundralapp i de lägen där $\frac{2}{3}$ -avdraget nu gäller.

Vi hemställer därför att riksdagen måtte besluta,

att det kommunala bostadstillägget för folkpensionärer med i övrigt oförändrade regler inte i något fall minskas med mer än en tredjedel av varje 100 kronor i sidoinkomst, samt

att uppdraga åt vederbörande utskott att utarbeta erforderlig lagtext.

Stockholm den 24 januari 1969

Gunnar Hylltander (fp)

C.-G. Enskog (fp)
